

LOS
RICOS
MÁS
RICOS

23

IES "Sant Vicent"

LOS
POBRES
MAS
POBRES

ascia **la revista**

Carla Riestra

ascla

2 Editorial.

3-5 **Viatge a Normandia.** Marta García, M. Isabel Ibáñez i Marina Fernández.

6-7 **El meu viatge a Finlàndia.** Ulises López.

8-10 **"Des que tinc ús de raó vull ser arqueòloga.** Diego López.

11-13 **"Com a pare d'alumne estic molt interessat en tot allò que envolta la qualitat de l'ensenyament.** Livia Schuller.

14-15 **Desenvolupament de la crisi.** Desiré Aznar i Patricia Aranda.

16 **Les retallades.** Fernando Grimaldos.

17 **La joventut i les xarxes socials.** Entrevista. Lara Calleja i María Mesa.

18 **Què és l'amor?.** M. Dolores Gutiérrez.

19 **La fam a la terra.** Ivan Díez.

20 **Menjar a classe.** Selene Moya.

21 **Lágrimas de cristal.** Lucia Amador.

22 **Albert Espinoza.** Jasmí Pérez.

23 **Els mons de la ciència ficció.** Remei Ferrandiz.

24 **La creativitat és necessària.** Andrés Bay.

25 **El Quixot de la Manxa.** Pablo Casares.

26-27 **Entrevista a Ausiàs March.** Ivan Díez.

28 **Los juegos del hambre.** Clara Gil.

29 **Lo impossible.** Ane Madariaga.

30 **La saga Crepúsculo.** Cristina Alberola.

31 **La que se avecina.** Paloma Florido.

32 **Obrint Pas en acústic.** Jordi Martínez.

33-34 **En busca del Sant Grial.** Nerea Plaza i Isabel Pérez.

35 **Asclamàgic.**

36 **Cupcakes de banana i xocolata fondant.** Michelle González i Paloma Pastor.

37 **"Kohyen": Conets.** Romyana Yordanova i Samuil Yordanov.

38 **Pastes de te.** Sharon Rueda i Clàudia Ripoll.

39-41 **Horòscop.** LJoan Quirant.

42 **Còmic.** Carla Riestra.

“Les Normes de Castelló”

D'ací uns quants dies se celebrarà el 80é aniversari de les Normes de Castelló. Concretament aquestes Normes van ser signades un 21 de desembre del 1932, fruit d'un ampli consens social i no són sinó una adaptació de la normativa Fabriana a les peculiaritats lingüístiques del País Valencià, que ens han permés la creació d'un model normatiu emprat per l'ensenyament, les administracions públiques, els escriptors, els mitjans de comunicació... Un model normatiu que ha acabat amb l'anarquia ortogràfica i que ha dotat la nostra llengua d'unes eines per a convertir-la en una llengua de cultura que ha estat capaç de superar èpoques obscures i difícils.

És per això que no hem d'oblidar aquesta data, i menys en aquests moments, quan després de tants esforços per arribar on som, de nou ens trobem davant d'una d'aqueixes èpoques en què es vol anorrear la nostra llengua.

Bones vacances a tots i a totes!!

Intercanvi

Viatge a Normandia

Tot va començar fa dos anys quan alumnes de quart de l'ESO i primer de Batx van realitzar un viatge programat pel centre a Normandia. Allí els alumnes es van sorprendre en veure l'institut André Maurois, en Deauville, i una de les alumnes espanyoles va proposar la idea de fer un intercanvi. A les professores els va encantar la idea i un any després els alumnes francesos van arribar al nostre centre. El nostre intercanvi va abastar gent d'edats entre 16 a 19, i es va realitzar en dos cursos. La seva visita aquí es va fer a l'abril del curs passat i la nostra ha estat realitzada recentment aquest octubre. L'únic incident ha estat que el canvi de curs i la diferència d'edat ha provocat que molts dels alumnes que van acollir a Espanya un francès després no foren atesos per la mateixa persona.

Marta García, M. Isabel Ibáñez i Marina Fernández

dimarts 16 d'octubre del 2012

La nostra trobada a l'aeroport de l'Altet estava prevista per les 11 hores del matí, ja que la sortida seria a les 12,55 hores. Vam tenir sort perquè va ser un vol molt tranquil, sense retards i vam aterrar a l'aeroport de Beauvais (Paris) sobre les 3 de la vesprada aproximadament. Allí ens esperava un minibus per portar-nos fins a l'institut francès on vam ser cordialment rebuts per les famílies.

Durant el nostre trajecte en bus ens va sorprendre gratament el paisatge tan verd i la presència de tantes vaques. El que més ens va xocar en arribar va ser el fet que cap de les nostres corresponents residia a Deauville, cadascuna vivia en un petit poble situat als voltants de la ciutat, aproximadament a mitja hora amb autobús.

Dimecres 17 d'octubre del 2012

Primer dia : Visita a la ciutat de Deauville.

Acompanyats per les professores i una guia francesa vam fer un tour per la bonica ciutat de Deauville. Començarem la nostra visita per la platja que es troba just al costat de l'institut. A continuació, passarem per una ampla avinguda, on es troba el

Centre Internacional de Deauville, per la qual han passat grans estels del cinema i personatges molt coneguts. Just al final es troben el Casino i l'hotel Barrière, tots dos molt luxosos que estan només a l'abast de persones adinerades. Per continuar el tour, ens introduïrem en el centre de la ciutat per poder veure la tendes, totes elles de grans dissenyadors (Hermès, Gucci, Louis Vuitton) i poder apreciar l'arquitectura normanda que és molt diferent a la que podem trobar a Espanya.

Posteriorment la guia ens va ensenyar l'ajuntament i finalment l'hipòdrom.

dijou 18 d'octubre del 2012

Segon dia : Le mont Saint-Michel

Després d'una llarg viatge amb autobús arribarem a la nostra destinació. La nostra primera impressió va ser impactant en veure com de bonic i extravagant que era. La seua peculiaritat és que en tan sols unes hores puja la marea de la seua badia i les aigües són capaces de convertir-lo en una illa. Durant la nostra visita per l'interior vam haver de guardar silenci ja que viu gent. També vam poder gaudir d'unes boniques vistes i aprofitar per fer algunes compres.

divendres 19 d'octubre del 2012

Tercer dia : Visitem el Memorial, les platges del desembarcament i el cementeri americà.

El Memorial, en la nostra opinió, és un gran museu perquè et facilita molta informació i d'una manera molt didàctica amb: vídeos, imatges, objectes o sons reals. A més disposes d'un telèfon que et va explicant sala per sala tota la seua història.

Després, en direcció cap al cementeri vam fer una petita parada per veure on va ser el desembarcament i que ens explicaren l'ocorregut. Una vegada arribats al cementeri,

ens va commoure veure un mur circular en el qual figuren els noms de tots els morts, però encara ens va sorprendre més quan contemplàrem amb els nostres propis ulls la quantitat de tombes que hi havien.

dissabte 20 i diumenge 21 d'octubre del 2012

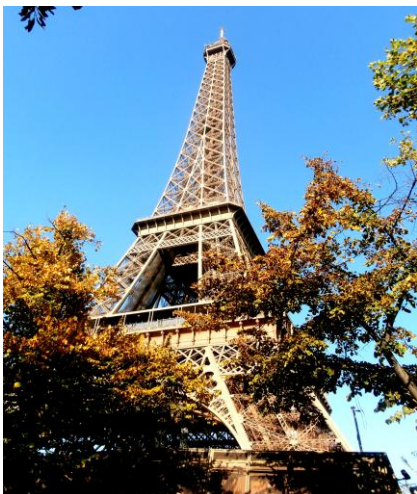
La idea del cap de setmana era aprofitar el temps amb les famílies per poder practicar l'idioma i aprendre sobre els costums francesos. Va haver-hi gent que va visitar Honfleur, una petita ciutat prop d'on ens hostatjàvem; va haver-hi qui es va reunir amb altres francesos en cases, ja que allí després de les set de la vesprada ningú surt pel carrer.

L'horari dels menjars és diferent al nostre ja que mengen a la una i a les set o vuit ja estan sopant. Tenen com a costum menjar sandvitxos amb mantega i pel que fa a la reposteria són famosos i coneguts els 'macarons': dolç format per dues tapes que conté en el seu interior crema o merengue. N'hi ha de diferents grandàries i sabors.

Dilluns 22 d'Octubre de 2012

A la fi va arribar el desitjat dia, la visita a París.

Agafarem l'autobús a l'institut i acompanyats amb els francesos vam fer una visita exprés per la ciutat de París. Primer de tot vam visitar Notre-Dame, una de les catedrals més antigues d'estil gòtic dedicada a la mare de Jesucrist. Després d'això vam menjar un pic-nic pels carrers de París i ens anàrem directes al museu del Louvre per a veure l'impressionant piràmide de cristall que el constitueix. Després vam passejar pels carrers, veient la plaça de la Concòrdia, l'Obelisc i els Camps Elisis i arribarem a la Torre Eiffel, on hi havia una exposició d'una multitud d'ossos pintats de diversa manera als peus de la torre.

Vam tindre la sort de poder disfrutar de la ciutat de l'amor amb un radiant Sol poc característic de la ciutat.

Dimarts 23 d'octubre de 2012

Vam estar presents en dues hores de classes de castellà a l'institut, les quals van ser molt entretingudes ja que les van dinamitzar molt amb nosaltres: ens preguntàren coses, vam exercir de jurat davant uns diàlegs que van preparar entre ells... Finalment arribà el comiat definitiu. Les llàgrimes no sols estaven presents entre nosaltres, les professores també trobaran a faltar aquesta experiència que sense cap dubte, ens marcarà de per vida.

Més tard ens vam dirigir a l'aeroport, on vam tindre uns quants inconvenients: des d'un bitllet perdut fins al retard aproximat d'una hora de l'avió.

Afortunadament tot va poder ser abordat i arribarem cap a les sis de la vesprada a l'aeroport d'Alacant, deixant allí tot tipus d'emocions i sobretot noves amistats consolidades en el viatge.

Ulises López, 3r A

El meu viatge a Finlàndia

Aquest estiu me'n vaig anar 14 dies a Finlàndia, no me'n vaig anar per cap motiu especial sinó per conèixer un altre país, una cultura i una forma de vida. Per si algú no sap encara a quin país em referisc li diré que és un país del nord d'Europa; que limita amb Rússia, Suècia i Noruega; la seva superfície total és de 337.030 km² dels quals el 10% és aigua i per això li diuen "el país dels mil llacs".

La seva població no arriba als 6 milions per això tenen poca densitat de població (és unes 6 vegades menys que la d'Espanya). Es parla el finlandès o finès i el suec, però t'entenen perfectament si parles anglès i no és rar que entenguin un poc l'espanyol ja que el seu sistema educatiu està reconegut com un model de referència dintre del món desenvolupat. Les classes en els centres d'ensenyament són relativament petites, amb rares vegades més de vint estudiants, l'educació és gratis en tots els sentits (des de material a menjador) i no solament parle de primària i secundària, també de les universitats. Quant ha d'aprendre el nostre govern dels finlandesos, i en comptes de retallar hauria de donar suport i finançar l'educació!

Però també té defectes: és un dels països amb major taxa de suïcidi; a part és molt car, només arribar el taxi de l'aeroport fins a l'apartament va costar uns 45 euros, una Coca Cola oscil·la els 2 i menjar un menú uns 20.

A més, el clima és matador, a l'estiu me les arreglava amb una rebeca i amb un paraigua en la motxilla per si de cas, però a l'hivern solen variar entre els 10 i -25 °C en el sud i fins als -40°C en el nord. Sense parlar que la meitat de l'any hi ha llum solar gairebé tot el dia i l'altra meitat de l'any no. I, al tenir tants llacs, a l'estiu quan fa bon temps, tot s'ompli de mosquits, però per sort teníem mosquiteres.

Vaig estar la majoria de temps a Hèlsinki, la capital de Finlàndia. La gent anava a tots costats amb bicicleta i eren molt silenciosos. També em va semblar molt curiós que la majoria de les bicis no tenien cademat amb clau i ningú no les robava. A mi em va agradar molt la ciutat; en canvi a molta gent que conec que ha estat allí com escala de creuer, no els ha agradat. Jo crec que és perquè no l'han vist bé, Hèlsinki no és una ciutat de les quals pugues veure o fer-te la idea d'ella en un sol dia. És una ciutat en la qual has d'estar com a mínim 5 dies per a conèixer la forma de vida de la seva gent i els seus monuments i edificis més importants que, encara que no són moltíssims, hi ha de sobres. A més, aquest any Hèlsinki és la capital del disseny i hi ha un munt de museus molt interessants per a aquells que estiguen interessats en aquest tema.

“Les classes en els centres d'ensenyament són relativament petites, amb rares vegades més de vint estudiants, l'educació és gratis en tots els sentits (des de material a menjador) i no solament parlo de primària i secundària, també de les universitats.”

També vaig estar en algunes de les ciutats més grans del país com Turku, que era una ciutat molt pintoresca amb un castell, esglésies i fins i tot una catedral; i Tampere, que fou una ciutat industrial molt important i encara conserva algunes de les seves instal·lacions enmig de la ciutat.

En conclusió, Finlàndia és un país molt agradable i curiós de visitar si vols conèixer una cultura molt diferent sense sortir d'Europa. Si ho fas, et recomane que vages a l'estiu, amb temps i si et queden un poc de diners, que és estrany tal com estan les coses. A mi m'encantaria tornar.

(Tradució del castellà)

Entrevista

Entrevista

Virginia Barciela

“Des que tinc ús de raó vull ser arqueòloga “

Diego López Rueda

Virginia Barciela González va nèixer a Madrid el 1978. Va estudiar Geografia i Història a la Universitat d'Alacant. És arqueòloga i especialista en Prehistòria. Forma part d'un grup d'investigació dedicat a l'estudi de l'Art Rupestre de l'Arc Mediterrani, declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO en 1998. Actualment participa en un projecte d'investigació sobre l'Art Rupestre de l'Índia.

-Virginia, conta'ns un poc en què consisteix la teva professió?

-Juntament amb altres investigadors de la Universitat d'Alacant, em dedique a estudiar l'Art Rupestre Prehistòric, fonamentalment el de la Comunitat Valenciana.

-Des de quan?

-Aproximadament des de 1998. En segon de carrera vaig començar a participar en els projectes d'investigació dirigits per M.

Hernández, Catedràtic de Prehistòria de la Universitat d'Alacant.

-Quines característiques té l'Art Rupestre d'aquesta zona?

-Es diferencia molt de l'Art Rupestre d'Altamira, potser el jaciment espanyol amb Art Rupestre prehistòric més conegut. En primer lloc, en la façana mediterrània és majoritàriament d'època neolítica, mentre que el d'Altamira és Paleolític.

En segon lloc, perquè les figures representades són més senzilles i normalment d'un sol color, encara que, en ocasions, formen esplèndides escenes i, en tercer lloc, perquè aquell està en l'interior de les coves i el del Mediterrani en abrics -coves poc profundes- situats en barrancs.

-Quins són els principals jaciments d'aquesta zona Mediterrània?

-Jo destacaria una zona, La Valltorta, a la província de Castelló. Està formada per una sèrie de barrancs i alineacions muntanyenques plenes d'excepcionals conjunts amb Art Llevantí. També Pla de Petracos, a Castell de Castells (Alacant), ja que va ser el primer jaciment conegut amb Art Macroesquemàtic, un art neolític només existent en aquesta província. Les figures humanes de gran grandària representades amb els braços enlaire són impressionants. Aquesta característica fa que els denominem *pregadors*. Per cert, el jaciment és visitable, per si us animeu.

-Quin tipus de figures representen?

-Depèn del tipus d'Art. Existeixen tres tipus d'Art neolític, el Llevantí, més naturalista, en el qual predominen escenes de la vida quotidiana, tals com caça, dansa, recol·lecció; l'Esquemàtic, amb figures més esquematitzades, com el seu nom indica, i de significat moltes vegades desconegut; i el Macroesquemàtic, amb grans figures també esquematitzades. Aquest últim mereix un esment especial. És el reflex de les creences dels primers neolítics que van arribar a les costes mediterrànies mitjançant navegació de *cabotaje. Sabem que pertany a aquests primers agricultors i ramaders perquè les figures que trobem en els abrics també decoren els recipients de ceràmica trobats en les excavacions.

-En quins jaciments de la Comunitat heu estat treballant i en què consisteix el vostre treball?

-En tots. La UNESCO va encarregar a la Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana la realització d'un inventari d'Art Rupestre de les tres províncies i la Conselleria, al seu torn, a la Universitat d'Alacant. El nostre treball consisteix en georeferenciar els jaciments mitjançant l'ús de GPS, fotografiar tots els motius, descriure'ls, contrastar les dades amb les quals estan publicats i completar una fitxa, entre moltes altres coses.

-Quants componeu el grup?

-Som pocs. Mauro Hernández, el Catedràtic i director del projecte, i quatre companys més, contant amb mi.

-Soleu fer estudis o participar en projectes en l'estranger?

-Sí. Particularment jo he estat excavant i investigant a Itàlia i a França. També a Egipte, gràcies a un projecte europeu i, ara, a l'Índia.

-Quin és l'estat de conservació d'aquest Art Rupestre?

-Molt variable. Alguns presenten una conservació excepcional. Uns altres, al trobar-se en coves poc profundes, estan molt exposats als agents meteorològics i la seva conservació és, en ocasions, molt dolenta.

-Feu algun tipus de recerques per a localitzar nous jaciments?. Com s'han anat descobrint els que tenim?

-Sí. I és el que més m'agrada del meu treball. La major part han estat descoberts en les últimes dècades, gràcies a projectes d'investigació i, sobretot, gràcies a l'entusiasme de molts arqueòlegs. És una tasca molt dura.

-Com pot conèixer-lo o tenir accés a ell qualsevol ciutadà?

-Existeixen publicacions científiques sobre aquest tema i altres de divulgació. També s'organitzen, des d'alguns municipis i museus, visites als conjunts més significatius, com el de La Sarga, a Alcoi.

-Has estat en altres jaciments arqueològics en l'estranger?, Quins són els quals més t'han impressionat? Parla'ns sobre això.

-En qualsevol lloc es poden trobar jaciments impressionants, cadascun amb les seves particularitats. Per exemple, Itàlia és desmesurada en aquest sentit.

-En quin que no hages estat t'agradaria estar?

-En molts dels jaciments francesos amb Art Paleolític. Les escenes pintades són espectaculars.

-Com va nèixer en tu aquesta afició per l'arqueologia?

-En realitat ni me'n recorde. Des que tinc ús de raó vull ser arqueòloga. Supose que el meu pare va contribuir comprant-me nombrosos llibres sobre el tema.

-Què ens donen a conèixer aquestes restes de l'home primitiu?

-Tot. Tenint en compte que les cultures prehistòriques no coneixien l'escriptura

és l'única via per a conèixer la seva manera de vida.

-I, conta'ns, en què consisteix el projecte a l'Índia?

-És un projecte internacional d'Art Rupestre l'objectiu del qual és la catalogació i estudi d'un conjunt de pintures que es troben prop de la ciutat de Bhopal, a l'àrea central del país.

-Què heu fet a part d'estudiar les pintures?

-Hem participat en un Congrés Internacional organitzat a la ciutat de Bhopal en el qual, a més de presentar part de les nostres investigacions a Espanya, hem exposat els nostres mètodes d'estudi, per a contrastar-los amb els dels investigadors indis. També hem dedicat una mica de temps a observar les maneres de vida de la gent dels llogarets. És arqueologia viva.

-Moltes gràcies i molta sort.

-Gràcies, igualment.

(Tradució del castellà)

Entrevista Abraham

“Com a pare d’alumne estic molt interessat en tot allò que envolta la qualitat de l’ensenyament”

Livia Schuler, 1r Batx.

Hem entrevistat a Abraham, membre del AMPA, per a que ens informe sobre l’associació d’alumnes de l’institut. Pensem que és important donar accent a aquest tema ja que en realitat, ningú sap exactament que és i per a que pot servir. A més, creguem que és una bona forma de despertar l’interés dels alumnes per l’associació.

- Hola Abraham, moltes gràcies per col·laborar i contestar-me aquestes preguntes, crec que en primer lloc seria necessari que ens expliques...Què és una associació d’alumnes?

-Hola Livia, bé, les associacions d’alumnes son agrupacions a l’empara de la legislació vigent, en la quals poden participar tots els alumnes d’un centre. Les associacions d’estudiants no universitaris estan regulades al País Valencià pel Decret 127/1986.

- I quines podríem dir que són les finalitats d’aquests tipus d’associacions:

-Les finalitats bàsiques d’aquests tipus d’associacions són:

- expressar l’opinió dels alumnes
- col·laborar en les tasques educatives, complementàries i extraescolars
- realitzar activitats culturals, esportives i de foment de la cooperació

- facilitar l’exercici dels drets dels alumnes, com ara la participació en la gestió dels centres
- impulsar la participació en altres associacions juvenils

També es pot desenvolupar qualsevol altra activitat conforme a les finalitats anteriors.

-I bé, l’IES San Vicente també en té una associació, veritat?

-Doncs sí, l’IES Sant Vicent compta amb una associació d’estudiants legalitzada i donada d’alta al cens de la Conselleria d’Educació amb el número 180.

-Des de quan existeix l’associació?

-En el passat curs 2011-2012, acabava d’aterrar a l’IES, i com a pare d’alumne estava (i estic) molt interessat en tot allò que envolta la qualitat de l’ensenyament, i com una eina important, em vaig interessar per l’existència de l’associació d’alumnes del centre.

Així, vaig parlar amb el nostre director, Paco Arcos, i de seguida em va posar en contacte a un grup d'alumnes que tenien la intenció de crear aquesta associació, però simplement necessitaven una xicoteta espenta. Durant algunes setmanes vam poder configurar un grup d'alumnes compromesos, vam confeccionar els estatuts i vam legalitzar l'associació amb el nom "SINDICAT D'ESTUDIANTS DE L'IES SANT VICENT DEL RASPEIG", pràcticament acabant el curs.

- Però, actualment, l'associació està en desús. Com t'ho expliques?

-Hem de tindre en compte que l'associació és de recent creació, té pocs mesos de vida, i ara el que hem de fer és donar-la a conèixer a tot l'alumnat, perquè sàpia que existeix aquesta eina de participació. En el centre n'hi ha centenars d'alumnes, i estic segur que sempre existirà un grup disposat a integrar-se en ella i participar de manera activa.

-Ens podries dir quins avantatges té pertànyer a una associació d'alumnes?

-Els avantatges de participar en l'associació son bàsicament les que

s'indiquen en la primera pregunta, però podem dir que les possibilitats son diverses, de fet als estatuts s'enumeren 64 fins diferents. Per exemple, es fa menció a la defensa de l'ensenyament públic i laic, ràtio estudiants/aula, millora de la formació del professorat, la defensa del Valencià, defensa del medi ambient, drets humans, lluita contra la violència contra les dones...

-No has esmentat les activitats culturals, tenim el dret d'organitzar-ne?

-Sí, per supost, els estatuts numeren un total de 27 tipus, com ara l'organització de seminaris, trobades literàries, tallers, teatres, conferències, concerts, activitats esportives...

Heu de tindre en compte que el centre està a disposició dels alumnes, i podeu aprofitar aquesta infraestructura en

el vostre profit per a dur a terme totes aquestes activitats.

Per una altra banda, la comunicació amb altres col·lectius d'estudiants i d'altres tipus pot fer que la informació de totes les mobilitzacions que existeixen i acords que es prenen arriben d'una manera clara a tots els alumnes, perquè la lluita a favor dels vostres drets siga més efectiva.

-Com podem pertànyer a l'associació del institut?

-Primer de tot, s'ha d'establir una Junta Directiva, amb un mínim de cinc membres. Aquestes persones han de ser les encarregades de gestionar l'associació, en primer terme per promocionar-la, i amb posterioritat per confeccionar i dur a terme un pla d'activitats.

-I una vegada establida la Junta? Hi ha un límit d'alumnes?

-Una vegada estiga configurada la Junta, qualsevol alumne pot manifestar la seua intenció de pertànyer a l'associació, adreçant-se als membres de la Junta Directiva.

No, no n'hi ha un límit, està clar que quants més membres n'hi hagen, més eixos de treball es poden abastar, i així les persones que estiguen al capdavant no es "cremen" de dur-ho tot.

Tampoc existeix un límit d'edat, qualsevol alumne que pertanya al IES San Vicente pot formar-ne part.

És recomanable establir una quota als membres de l'associació.

-Una quota?

-Sí, encara que siga simbòlica per les possibles despeses que es puguin aprovar. També seria important establir una seu fixa al propi centre, com a punt de referència pels alumnes, així com un tauler d'anuncis en el qual es puga donar tot tipus d'informació.

"Hem de tindre en compte que l'associació és de recent creació, té pocs mesos de vida, i ara el que hem de fer és donar-la a conèixer a tot l'alumnat"

-Lleva molt de temps estar ficat en l'associació?

-Evidentment, la participació en una organització de qualsevol tipus sempre ens ha d'ocupar temps, però crec que sempre hem de pensar en els beneficis d'invertir temps en aquestes activitats: un concert, una xerrada d'un escriptor interessant, una excursió, una partida de pilota amb alumnes d'un altre centre, una ruta senderista...

-Creus que l'ajuntament ens facilitaria algunes activitats (activitats culturals, concerts, etc.) si les sol·licita l'associació?

-Jo entenc que sí, de fet tots els anys l'ajuntament publica unes ajudes a associacions inscrites en l'ajuntament per a desenvolupar

activitats culturals, si bé és cert que han d'estar inscrites amb dos anys d'antiguitat com a mínim.

En qualsevol cas, el fet de ser una associació inscrita a l'ajuntament fa que també es puguin aprofitar les infraestructures

municipals per al desenvolupament d'activitats. Per exemple, l'any passat l'AMPA va projectar, amb la col·laboració de La Cívica-Escola Valenciana el documental "Una llengua que camina" en Los Molinos, en el nostre poble.

Per descomptat, crec que parle en nom dels meus companys i companyes de l'AMPA quan dic que ens teniu a la vostra

disposició per ajudar-vos en la vostra tasca de dur endavant l'associació. Vosaltres sou els destinataris de l'ensenyament, els nostres fills i filles, no l'enemic, com va dir algun personatge.

-Abraham, com podem localitzar-te per a rebre més informació de l'associació d'alumnes del IES San Vicente?

-Podeu localitzar-me a través del *e-mail* i telèfon. A més, aprofite per a dir que també podem estar en contacte a través de les xarxes socials habituals.

ampa@iessanvicente.com

653214249

www.ampailessantvicent.blogspot.com

www.facebook.com

/ampailessantvicent
@AMPAIESSV

-Abraham, moltíssimes gràcies per facilitar-nos tota la informació sobre l'associació d'alumnes del IES San Vicente. Espere que la informació siga captada per l'alumnat per a

poder portar endavant l'associació.

-Gràcies a tu perquè hages triat *la Revista Ascla* per donar a conèixer aquesta iniciativa, i també reiterar el meu oferiment per ajudar-vos a arrancar l'associació d'una vegada, mantenir les reunions que calguen, i que el present curs siga el punt de partida d'un col·lectiu que lluite pels seus drets com a estudiants i com a persones. Salut!

"la participació en una organització de qualsevol tipus sempre ens ha d'ocupar temps, però crec que sempre hem de pensar en els beneficis d'invertir temps en aquestes activitats"

Desire Aznar i Patricia Aranda, 1r Batx. C

Desenvolupament de la crisi econòmica

A principis de 2008 es donen a conèixer diverses dades que alerten sobre un notable deteriorament de la situació econòmica espanyola. La inflació es dispara per l'encariment del petroli i els aliments bàsics, la desocupació comença a enlairar-se amb gairebé quatre-cents mil aturats, l'índex de producció industrial, el nombre d'hipoteques concedides, la recaptació per IVA, etc ... Durant els mesos següents es coneixen més dades de destrucció de llocs de treball i de caigudes d'afiliació a la seguretat social. Al novembre, se cita Espanya com a "vuitena potència econòmica mundial".

El 12 de gener de 2009 es posa en marxa el Pla E (Pla Espanyol per a l'Estímul de l'Economia i l'Ocupació), un projecte que dona suport a les famílies, fomenta l'ocupació, dona suport al sistema financer i modernitza l'economia. La mesura més destacada és el Fons Estatal d'Inversió Local, que destina vuit mil milions d'euros a finançar la millora d'edificis i espais urbans públics, la promoció del turisme, etc. Al setembre, l'IVA va pujar al 18%.

Al maig de 2010 es va produir la intervenció de CajaSur, una retallada de la despesa pública d'uns 15.000 milions d'euros i una reducció mitjana del 5% del sou dels funcionaris, l'eliminació del xec-nadó i la congelació de les pensions. Al setembre, es va aprovar la reforma laboral a Espanya.

Al gener de 2011, es van reformar les pensions: la jubilació als 67 anys, per jubilar-se als 65 anys caldrà tenir 38,5 anys cotitzats ...

A l'agost, reforma de la constitució espanyola que exigia que el govern tinguera un sostre de dèficit que no podria superar. Al novembre, es van aplicar una sèrie de mesures: reforma laboral per disminuir l'atur, retallades en sectors públics (sanitat i educació).

Al febrer del 2012 es va aprovar la reforma de la legislació laboral, que proposava facilitar la contractació i, a més, establir les bases per crear ocupació estable. Al maig, es va anunciar una injecció monetària de 23.500 milions d'euros a Bankia. A principis de juliol diversos països de la Unió Europea aproven donar el rescat a Espanya, a més no només servirà per ajudar la banca, sinó que es farà servir per alleujar la pressió sobre el deute. El mateix mes s'aprova un altre paquet de mesures: pujada del tipus d'IVA general al 21%, supressió de la paga extra de Nadal als funcionaris i empleats públics i la reducció 60% al 50 % de la base reguladora de l'assegurança d'atur a partir del 7é mes de prestació i, disminució del nombre de regidors de les Diputacions Provincials.

También en
**EDUCACIÓN,
NOS DEJAN
SIN FUTURO**

La Educación está en juego

MÁS PARO, MÁS RECORTES	MENOS CALIDAD
MÁS ALUMNOS POR CLASE	MENOS EDUJAD
MÁS FRACASO ESCOLAR	MENOS REFUERZOS
MENOS PROFESIONALES DE LA EDUCACIÓN	
MENOS IGUALDAD DE OPORTUNIDADES	

14N ¡actúa!
HUELGA GENERAL ¡movilízate!
una tarea común **CCOO** enseñanza

Fernando Grimaldos, 4t A

Les retallades

Sant Vicent del Raspeig, 16 de novembre del 2012

Estimat amic:

T'escric aquesta carta per parlar-te de la situació que estem vivint ara ací sobre les retallades que estan afectant a l'ensenyament i que estan afectant negativament la societat.

A l'inici d'aquest curs, he pogut comprovar que en el meu institut, s'ha notat l'efecte que estan causant les retallades, com és el cas que han eliminat professorat i això ha fet que n'hi haja un grup menys en Batxillerat i també en segon de l'ESO. A més en el meu cas jo vaig estar un mes aproximadament sense professor de l'assignatura d'Ètica i van fer modificacions en els nostres horaris durant la primera setmana de classe.

Una altra conseqüència de les retallades que he observat en el meu Institut, és que, durant un temps han tallat l'aigua de les fonts i no sé si quan arribarà l'hivern funcionarà la calefacció.

També he comprovat que les retallades estan afectant les beques, ja que encara no he rebut els diners de la que em van concedir el curs passat.

Com a conseqüència de totes aquestes retallades el dia 18 del mes passat es van convocar manifestacions de protesta d'estudiants i pares i mares.

Jo pense que amb les retallades els estudiants eixirem afectats negativament, perquè no estarem preparats per a un futur.

Una forta abraçada.

Lara Callejas i María Mesa, 1r Batx. D

La joventut i les xarxes socials

L'ús de les xarxes socials ha donat un salt enorme en aquests últims anys fins a arribar a un límit preocupant. On està el límit entre l'ús i l'abús d'internet?

Internet és una magnífica font d'informació i permet la interacció entre els joves, però com tot, té el seu costat negatiu. És una enorme xarxa social en la qual es troben milions i milions de persones repartides per tot el món i moltes d'aquestes persones l'utilitzen amb propòsits dolents. Molta de la informació que afegim a les xarxes socials són vulnerables ja que exposen les nostres dades i imatges personals les quals poden arribar a ser mal emprades per persones que poden manipular-les i tenen la possibilitat d'agredir la integritat de les persones a través de la mentida, la pornografia o la violència.

Per deixar constància us informem sobre un dels casos més recents: el d'una nena canadenca de 15 anys anomenada Amanda Todd que sofria un assetjament escolar i per això va decidir demanar ajuda per Internet publicant un vídeo en el qual es relatava tota la seva història, però va aconseguir l'efecte contrari ja que es va produir un constant assetjament cap a ella per les xarxes socials fins al punt d'arribar a publicar fotos íntimes de la jove i arribar a agredir-la i a amenaçar-la, cosa que la va portar al suïcidi.

I ara ens preguntem: Per què els pares vigilen els seus fills quan els porten al parc, o els diuen "no vages mai sola per la nit", "no parles amb desconeguts" i no supervisen els seus fills quan fan ús d'Internet? Molts pares haurien de conscienciar-se sobre això ja que Internet suposa un gran perill per als seus fills i afecta directament els adolescents.

Opinió

M. Dolores Gutiérrez - 4tE

Què és l'amor?

Vols saber el que és l'amor? És difícil d'explicar. Cada un sent una cosa distinta quan creu que és amor el que hi ha en el seu interior, no obstant això, molt pocs podrien descriure el que és capaç de produir en una persona. No crec que l'amor siga un conjunt de reaccions químiques per les quals experimentem eixes papallones en l'estómac i fa estiguem tot el dia en un núvol. Potser eixa siga l'explicació més racional i científica però Amor es prolonga anys i Afecte, Confiança i Respecte també formen part d'ell.

L'amor forma part de la nostra vida des de la primerenca infància fins a la més anciana de les persones, tots amem o som amats. Des de jòvens aprenem amb els cops de les relacions el que és la soledat i el dolor d'un cor trencat, a més que un clau trau un altre clau. Seguint amb la metàfora m'atreviria a dir que en els nostres cors construïm una sala dedicada a cada persona que amem, ja siga la nostra mare, un millor amic, una parella, algú que acabem de conèixer i inclús i per què no, un gos. Algunes d'estes sales queden reduïdes pel pas del temps ja que en eixe museu que és el teu cor entren i ixen contínuament persones, però les realment importants es queden ací, perdurant per sempre. Altres d'estes sales queden 'tancades per reforma' durant un temps perquè persones que creies importants en la teua vida t'han traït, decebut o disgustat (açò també funciona al revés, és a dir, les decepcions que provoques en els altres faran que la sala que tenien per a tu quede en estat d'espera) . És complicat l'amor, igual que ignorant i sincer.

Fent un parèntesi, no crec en l'odi. Sé que existix però no crec en ell perquè per a mi l'odi és la falta d'amor igual que la foscor és la falta de llum o el silenci la carència de so. Són termes que l'home ha inventat per a designar certes realitats de la seua vida. Doncs bé, com deia, l'odi no és més que un cor cremat. Arribats al punt d'odiar realment quelcom o algú no hi ha tornada i ens consumix, junt amb els seus germans Orgull i Enveja. Si evitem estos tres mals estarem, com a mínim, tranquils i en harmonia amb nosaltres mateixos (i això és un èxit molt més important del que a priori pareix).

Quan ames a algú més del que has amat mai, i em referisc a un ús de la paraula amor en l'àmbit més íntim, pot ser que de vegades idealitzes a eixe algú fins al punt de no conèixer-lo. Es convertix en un desig amb cames que està al teu costat, però les mentides no se sostenen per molt de temps i la ceguera fa que t'entropesses i t'adones de que no podem ocultar els defectes de les persones que amem; i negar-los és un error que es comet molt sovint. Recordem que les comparacions són odioses, i en l'amor més si és possible.

Per a acabar confessaré que tem que algun dia la distància, el temps o la memòria em facen oblidar les persones que el meu cor albergava en les distintes sales, els 'te vull, no em deixes mai', les promeses, els secrets, les cançons que sonaven quan ens réiem junts, la meua família, les ganes de viure que es podien respirar quan cridàvem d'alegria. Tem oblidar totes eixes coses que ens fan sentir que estem enamorats de les persones, de la vida i sí, enamorats del propi amor.

"Tem oblidar totes eixes coses que ens fan sentir que estem enamorats de les persones, de la vida i sí, enamorats del propi amor."

La fam a la Terra.

Seguint moltes dades, m'he adonat del mal distribuït que estan la sort i la riquesa al món, uns vivint en el més escandalós luxe mentre que moltes famílies moren de fam diàriament, i és que la fortuna d'uns pocs centenars de persones és equivalent als diners que tenen la resta del món.

Si jo fora un extraterrestre el més segur és que pensara: "Aquestos terrícoles estan bojos. No entenc com la resta de milions d'humans no es rebel·len, si només són uns pocs contra moltíssims!

Potser que hi haja persones amb gran capacitat econòmica que s'ho hagen guanyat amb el seu propi esforç. Però d'altra banda em pareix injust que ho siguin polítics corruptes, jugadors de futbol, bàsquet..., banquers lladregots, etc.

S'ha de tindre esperança perquè tot se solucione i els diners estiguen repartits per igualtat.

L'esmentat anteriorment és més fàcil que passe a Europa o Amèrica del Nord que a l'Àfrica, ja que tenen major riquesa i a més, en el cas d'Europa, menor població. Però, podem viure amb la consciència tranquil·la mentre a l'Àfrica i altres llocs de la Terra mor gent a cada segon? Jo crec que no i per aquest motiu espere que es solucione, i tindrem un món molt millor per a totes les persones.

"Però, podem viure amb la consciència tranquil·la mentre a l'Àfrica i altres llocs de la Terra mor gent a cada segon?"

Opinió

Selene Moya García - 2n Batx. C

Menjar a classe

Vaig a parlar del típic menjar que es menjava en el col·legi, però no el menjar del menjador sino del què es menjava dins de classe. Ja ho sé, la majoria direu, “si a mi no em deixaven menjar a classe”, però jo vos parlo d'aquelles viandes que et deixaven tindre encara que no se les denominara com a menjar. Si algú no ho ha agarrat estic referint-me al material escolar. Vos vaig a posar alguns exemples de coses que jo he arribat a veure en la meua classe, tant en el col·legi com a l'institut.

Començarem amb el mític clarió que te'l menges i fa febra. Mai no s'ha demostrat si açò és veritat o no, però si algú pot traure la veritat empírica (eixa veritat que ens ensenyen en filosofia) de tota esta llegenda que no dubte a dir-m'ho. Mentiria si vos diguera que no m'han entrat ganes de provar-ho alguna vegada... però no ho he fet per poregona.

Un altre d'eixos “menjars” era la goma MILÀ model “Mica de pa”, promet que es deien així. No sé bé el perquè, però vos assegure que he vist fins a dos formes de menjar-la. N'hi havia que la mossegaven i n'hi havia que la xuclaven... si haguera de triar entre alguna forma jo pense que la mossegaria. No crec que siga profitós xuplar quelcom que no es va a anar desfent en la teua boca per més temps que estiga. El millor d'aquest “menjar” és que venia en tres sabors:

maduixa (la rosa) , nata (la blanca) i menta (la verda) . Encara sort que no els va pegar per menjar-se les gomes per a esborrar bolígraf, perquè si feien eixos forats al paper... al nostre estómac no imagine què li ocurreria.

I finalment jo l'anomene el “menjar addictiu”: això de menjar paper que comença com una droga. Primer el xuples un poc perquè al llançar-lo a algú li moleste més. Després te'l mantens una estona més en la boca per veure quant aguantes i finalment et veus mastegant paper sense adonar-te'n.

He de dir que he vist moltíssimes més coses, com ingerir tinta de boli per absorbir això que pareix una canyeta de plàstic dur, per això que el boli no funciona. O estar escoltant el professor mastegant tan a gust el tipex fins que t'omplis tota la cara, i justament al costat tens el típic amic que farà la gràcia. Com estes n'hi ha milers més, i estareu d'acord que tots o la majoria ho hem fet. De fet a mi se m'ha ocorregut escriure açò durant un examen mentre mastegava la tapa d'un bolígraf Bic.

“He de dir que he vist moltíssimes més coses, com ingerir tinta de boli per absorbir això que pareix una canyeta de plàstic dur, per això que el boli no funciona.”

LÁGRIMAS DE CRISTAL

Un amor verdadero, de cristal,
encerrado en su pureza.

Cristalino.

Un amor en sueño, que no
despierta.

Dormido.

Un amor impaciente por salir
de esa botella
que lo ha consumido
hasta dejarlo durmiente.

Belleza.

No cabe en mí la tristeza
al ver tus ojos cerrados
que siguen sin verme.

Llanto.

Por mucho más que insista
en lograr despertarte,
más cerrarás los ojos.

Enamorado.

Angustia, por verte
y no poder besar tus labios.

Dulces sueños, princesa.

Un amor verdadero, de cristal,
encerrado en su pureza,
dormido,
que aún no despierta.

Lucia Amador Andreu 3ª

Jasmí Pérez, 4tA

Albert Espinosa

Albert Espinosa i Puig és un guionista i autor teatral català. Les seues obres són famoses perquè reflecteixen el seu passat: des dels 14 fins als 24 va estar hospitalitzat a causa del càncer que patí. Perdé una cama, un pulmó i la meitat del fetge. Sap que és el dolor, l'esperança i la mort. Va voler explicar la seua experiència en *Planta 4a* i en *Polseres vermelles*. Tenia ganes d'escriure com és la vida als hospitals i dibuixar als xiquets com a herois.

Primer, parlarem de *Planta 4a*. Segons l'Albert, aquesta pel·lícula se centra principalment en el càncer. Dirigida per Antonio Mercero i protagonitzada per Juan José Ballesta relata, amb un to allunyat del drama i la tragèdia, la vida quotidiana en un hospital d'un grup de xiquets malalts de càncer. La pel·lícula va estar nominada a diversos premis per l'èxit que tingué. Actualment, Albert Espinosa treballa en el guió de *Planta 5a*, una mena de continuació.

Ara ens centrarem en la seua obra més important i que potser la majoria ja coneixereu: *Polseres vermelles*, protagonitzada per Àlex Monner, Igor Szpakovski, Joana Vilapuig, Marc Balaguer, Mikel Iglesias i Nil Cardoner. Basada en el seu llibre *El món groc*, narra la vida d'un grup d'adolescents que coincideixen en un hospital a causa de les seues diferents malalties. La sèrie relata, sempre amb humor i ternura, el valor de l'amistat, les ganes de viure i la força de superació davant la mort de l'Ignasi. Aquest personatge va ser creat en honor a un amic que va tenir l'Albert quan estava hospitalitzat, que després d'un temps va morir. Actualment, s'està rodant la segona temporada que s'estrenarà al gener a TV3 i posteriorment, el director Steven Spielberg ha anunciat que farà una versió americana de la sèrie.

El treball d'Albert Espinosa et fa pensar sobre com és el món real i que per molt dolenta que siga la situació en què ens trobem, sempre hi haurà gent que estiga molt pitjor que nosaltres. Segons el propi Albert: "No és trist morir, és trist no viure intensament. En les pèrdues hi ha molts guanys, jo per exemple no vaig perdre una cama, vaig guanyar un munyó".

"El treball d'Albert Espinosa et fa pensar sobre com és el món real i que per molt dolenta que siga la situació en què ens trobem, sempre hi haurà gent que estiga molt pitjor que nosaltres."

El mons de la ciència ficció

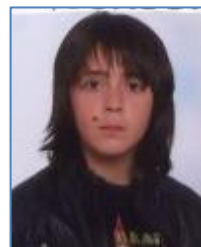
Quan pensem en la ciència ficció, pensem en espases làser, extraterrestres que vénen a envair-nos o un nen amb una cicatriu en el front; però la ciència ficció és molt més.

La ciència ficció ens obre nous mons, ens fa imaginar que anem a una escola de màgia o que lluitem en l'espai. Qui no ha imaginat mai estar dintre d'aquestes pel·lícules o aquests llibres? Aquest gènere és un dels més seguits per la gent, jo pense que és perquè ens agrada ser protagonistes d'aquestes històries impossibles. Però hi ha persones que fan que aquest gènere siga més real, grans directors com: Steven Spielberg que ens porta extraterrestres d'altres galàxies; Tim Burton, que ens fa sentir en aquests mons gòtics o Martin Scorsese que obri fronteres a la imaginació i també unes grans escriptores del moment J.K Rowling o Stephen Meyer però, perquè això siga més creïble, hi ha grans actors que es fiquen en els papers, perquè en el cinema o a casa no ens desenganxem de la butaca: Johnny Deep, Christopher Lee o dones com Helena Bonham Carter, Kate Beckinsale...

Jo recomanaria aquest gènere a tots els que vulguen explorar nous mons i sensacions i que proven amb pel·lícules com: Súper 8, La invenció d'Hugo, Alicia en el país de les meravelles de Tim Burton o la saga Harry Potter, i... qui sap? potser l'abdueix un extraterrestre.

Traducció del castellà

Andrés Bay, 2nB

La creativitat és necessària

La fantasia i la ciència ficció són gèneres que ja duen temps agradant-nos a tots o a gairebé tots.

Des del segle XVI la fantasia ja triomfava amb les novel·les de cavalleria, en el segle XIX l'escriptor Julio Verne va potenciar el gènere fantàstic i va ser considerat un visionari perquè escrivia sobre viatges que llavors eren impossibles i després es van fer realitat com per exemple, *La Volta al Món en 80 dies* o *De la Terra a la Lluna*, entre d'altres.

Posteriorment la ciència ficció va anar a més, amb pel·lícules que tracten sobre altres mons, extraterrestres, éssers estranys, monstres... Així ho fa Steven Spielberg, un dels millors directors i productors executius de la ciència ficció. Spielberg ha fet de tot, terror, com en *Tiburón*; fantasia, com en *E.T.* i fins i tot animació, com en *Tintín*, i molt més; però sempre amb un toc de ciència ficció i amb uns efectes especials increïbles. Ha fet d'aquest gènere un dels més admirats del món del cinema.

Però no només la ciència ficció és l'espai i extraterrestres, també pot ser una mica màgic com *Harry Potter*, que encanta a la gent per la seva fantasia, la seva màgia i la seva acció.

Al meu entendre, la fantasia i la ciència ficció són gèneres que mai s'haurien de perdre i crec que no ocurrerà perquè sempre haurà algú amb creativitat per a fer aquest tipus d'obres perquè per a fer aquestes pel·lícules i aquests llibres no només cal saber gravar o escriure bé, no. La creativitat ens serveix per a això i molt més, és molt important i cal tenir-la activa.

Traducció del castellà

Pablo Casares, 3r A

El Quixot de la Manxa

El Quixot de la Manxa és una novel·la d'aventures el protagonista de la qual és El Quixot. El seu veritable nom és Alonso Quijano, de malnom "el Bo" i també se'l coneix per l'aliè del "Cavaller de la Trista Figura". És una persona d'edat bastant avançada, a qui li agraden molt les novel·les de cavalleria.

El seu company és Sancho Panza, un home de poble, baixet i un poc grosset. Té una dona i diversos fills i un ruc al qual li té molta estima. Un aspecte característic de la seva personalitat és el seu costum de parlar utilitzant molts refranys.

El Quixot es regeix pel codi de cavalleria, és a dir, defensa els ideals de l'honor i la justícia. També és un home valent i molt agosarat, per exemple, quan decideix enfrontar-se a uns lleons que eren enviats al rei.

Sancho és una persona moguda pel desig de ser governador, encara que gairebé sempre amb bondat, sense malícia i sempre dient la veritat. Encara que en comptades ocasions mentira al seu senyor, ell només vol el millor per a la gent que l'envolta, com es demostra en el seu govern de la *ínsula Baratària*, en la qual Sancho crea una constitució i un conjunt de lleis per a millorar la vida dels seus súbdits.

Aquesta combinació de personatges resulta bastant reeixida, perquè entre la bogeria del Quixot i la ignorància de Sancho, s'aconsegueix que el lector s'introduisca en aquesta novel·la.

L'actitud dels altres personatges és, en ocasions, de pura burla cap a Sancho i el Quixot. Els prenen per bojós i per ximples, encara que al final es descobreix que Sancho i el seu amo són algunes de les persones més assenyades del llibre.

L'honor és el més important per al Quixot, per això en la seva derrota final, es veu com un pobre desemparat, sense saber què fer, i sense ganes de seguir veient món. En

l'actualitat l'honor no té cap importància per a la majoria de la gent, sobretot si pensem en molts càrrecs polítics que es dediquen a lucrar-se a costa d'empobrir tots els seus ciutadans.

En la nostra societat jo no he descobert a ningú semblança al Quixot, ni en la bogeria, ni en les ganes que té d'ajudar la gent (a la seva manera), però estic segur que en aquest món hi ha hagut, hi ha i haurà algun Quixot, encara que no siga conegut per tot el planeta.

Aquest llibre m'ha agradat perquè, exceptuant el final, és un llibre molt graciós i entretingut. També m'agrada perquè al meu parer el Quixot és la persona més honorada i bona de la novel·la, a causa de la seva bogeria, el que es pot interpretar com que la millor manera de viure és amb un poc de bogeria.

La novel·la ens trasllada a una època medieval, que li dona un aire de veracitat, ja que en aquesta època es vivia molt amb la creença en la màgia i en les bruixes i els bruixots.

Sense contar el protagonista, el personatge més destacat, sens dubte, és Sancho Panza, ja que és el més graciós del llibre.

Aquesta novel·la ha superat les meves expectatives clarament, ja que no és el "tostón" que jo esperava, sinó un llibre interessant, graciós i instructiu.

"En l'actualitat l'honor no té cap importància per a la majoria de la gent, sobretot si pensem en molts càrrecs polítics que es dediquen a lucrar-se a costa d'empobrir tots els seus ciutadans."

Traducció del castellà

El Ratolí de València

Dimecres 19 d'abril de 1448

Entrevista a Ausiàs March

Ivan Díez Moreno, 3r E

"Bona nit, senyors i senyores. Hem tingut el gran honor de rebre a la nostra redacció del Ratolí de València una persona molt important, que ha destacat tant en la faceta de cavaller i de senyor com en la de poeta. Com deuen haver endevinat, es tracta del conegut Ausiàs March."

E: Bona nit, senyor March. Per començar, quina és la seua relació amb el rei Alfons el Magnànim?

A: He participat a les campanyes militars del rei per la Mediterrània. He servit fidelment el meu senyor i en sóc amic personal.

E: Ha recompensat el rei els seus serveis?

A: Clar que ho ha fet. No s'ha de presumir molt d'això però la veritat és que m'ha cedit diverses extensions terrenals i diversos títols com a Senyor de Beniarjó, Pardines i Envernissa. A més vaig tindre la satisfacció de ser falconer major del rei Alfons.

E: Com es troba ara en la seua retirada vida a Gandia com a escriptor?

A: Estic encantat perquè faig el que més m'agrada escriure i a més tinc molt bona relació amb el príncep hereu de Navarra i l'infant Juan, Duc de Gandia que em va confirmar els meus privilegis com a senyor feudal.

E: Com mira al futur vosté després d'haver vist com perien els 2 amors de la seua vida?

A: No saps com les enyore, tant a la meua primera dona, Isabel Martorell, germana de l'autor de Tirant, com a la segona, Joana Escorna. Però ara després d'açò pense "què em pot passar més?" i lamentar-se no servix de res, perquè sé que segueixen vives... al meu cor així que al futur només li puc dirigir un ampli somriure.

E: Què has de dir a eixos rumors sobre fills il·legítims que circulen en els últims temps ?

A: Crec que diré 'passaparaurla' a aquesta pregunta (riu).

E: Deixem arrere el personal. Ausiàs, has compost més de 120 obres lúriques, què és el que et motiva a compondre?

A: Simplement el meu amor per la poesia. Quan estic llegint poesia este terrible món es torna d'una altra manera, ja siga o alegre o nostàlgic, però no em penedisc de res. A més de que el suport dels meus lectors també té una important influència en mi.

E: Ens podries fer un resum de cada tipus dels teus poemes al llarg de la teua vida?

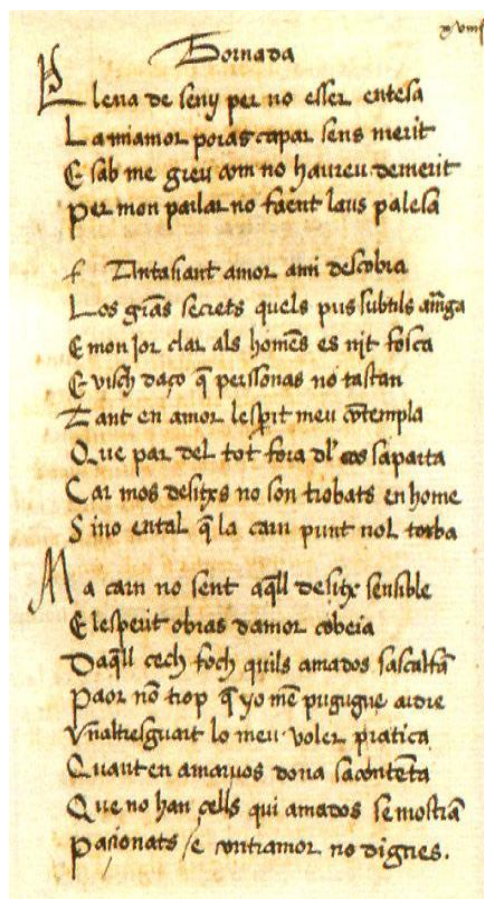
A: Clar, comencem. Els cants d'amor els dirigisc als meus sentiment sobre les dones. Solc camuflar el nom de la dama a qui va dirigit perquè em dona un sentiment més excitant.

En els cantells de mort reflexione sobre els temes que la mort d'una dona amada pot ocasionar a un cor enamorat: el destí de l'ànima, el dolor per la seua absència i el record d'allò passat. Em sent, inclús, culpable de la mort de la meua dona, Joana.

Per últim a l'espiritual em dirigisc a Déu, perquè este em guie. També converse amb ell sobre els meus sentiments, emocions...

E: Doncs fins ací arriba l'entrevista de hui, moltes gràcies Ausiàs, ha sigut tot un plaer i esperem que seguisques delectant-nos amb eixa fantàstica poesia teua.

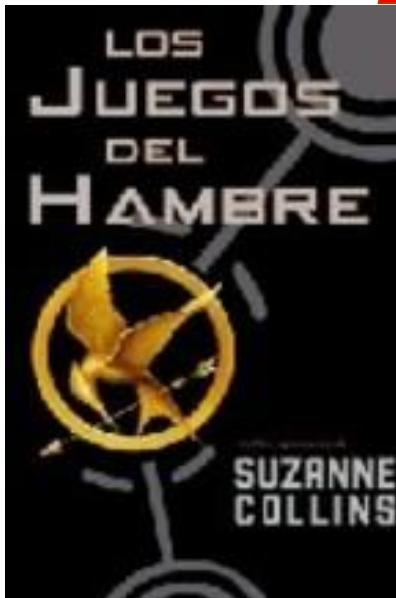
A: El plaer ha sigut meu, fins a la pròxima.

Fi.

Los juegos del hambre

Los juegos del hambre és la primera novel·la de la trilogia post-apocalíptica/distòpica de l'escriptora **Suzanne Collins** que, almenys a mi, em va enganar des de la primera pàgina. Està escrita en primera persona i en present, la qual cosa assoleix ficar-te de ple en la història. Conté acció, drama, intriga, ciència ficció, suspens i romanç sense arribar a resultar empalagosa. Els personatges estan treballats, cadascun té una personalitat especial i diferent a la resta (és impossible no encapritxar-se amb cap), i el més important: són creïbles. El ritme és ràpid i trepidant, al final de cada capítol sents gairebé l'obligació de seguir llegint per a descobrir què és el que passarà a continuació i sobretot hi ha girs inesperats en la trama que no et donen un respir. Tot això al costat de la seva fantàstica prosa aconseguen que, a pesar que sigui un llibre de gairebé 400 pàgines, es convertisca en una lectura fluida que es gaudeix. Un dels meus llibres preferits i, sense cap dubte, dels millors que he llegit en molt temps.

L'acció es desenvolupa en un futur en el qual els Estats Units han quedat desolats per nombroses guerres i desastres naturals. De les seves restes s'ha alçat un nou país, cridat **Panem**, dividit en 12 districtes governats pel Capitoli (seu del poder polític). Anys enrere existia un **decimotercer** districte que es va rebel·lar contra la tirania del Capitoli. Aquest districte va ser destruït. Des de llavors, per a recordar el seu poder a la resta de districtes, evitant així que cap intente rebel·lar-se de nou, el Capitoli celebra cada any "els Jocs de la Fam". En aquests es trien a l'atzar un xicot i una xicotona d'entre 12 i 18 anys de cada districte i se'ls du a un descomunal estadi ple de perills on han de matar-se entre ells fins que només en quede un amb vida, el guanyador. Tot això és gravat, televisat i obligat a veure a tots els habitants del país.

La protagonista d'aquesta història és la valenta i intel·ligent **Katniss Everdeen**, una noia de 16 anys del Districte 12 que s'ofereix voluntària per a anar als jocs d'aquest any evitant així que vaja la seva germana petita.

Una de les coses més interessants de *los Juegos del hambre* és que retrata el més terrible de la societat en la qual vivim i aconseguen fer-nos pensar en que si no serà tan distint el futur que ens espera a aquell que es descriu en el llibre si permetem que els polítics i màxims governants del món continuen controlant-nos d'aquesta forma segons els seus interessos. El missatge de la novel·la és que hem de rebel·lar-nos contra la injustícia i contra els governs corruptes, és un missatge que ens diu que no hem de ser anyells i deixar-nos dur a l'escorxador.

Sobre l'autora només diré que és increïble pensar que havent estat guionista de programes de televisió per a nens haja pogut escriure una novel·la tan dura i crua. El canvi que ha sofert la seva carrera i les seves obres en aquests anys és evident. **Suzanne** ha madurat.

En resum, és una novel·la que reuneix una gran varietat de gèneres narratius per la qual cosa pot agradar a tot tipus de persones de totes les edats (no, no és un llibre exclusiu per a joves) i gustos. He conegut a molts adolescents molt diferents entre si a qui els va encantar aquest llibre i també a una anciana enamorada de la trilogia sencera.

(Traducció del castellà)

Ane Madariaga, 1r Batx. D

D "LO IMPOSIBLE"

Des que comença fins que acaba vius cada un dels moments com si fores un d'ells. Començant per l'alegria que sent aquesta família (Maria, Henry, Lucas, Simon i Thomas) en arribar a Tailàndia a gaudir de les seues vacances, intentant oblidar tot el treball i l'estrés per a celebrar una data tan bonica com és el Nadal. L'angoixa, la tristesa, l'emoció i el nerviosisme que tots sentim quan veiem l'escena anterior en què arriba eixa gran onada que acaba amb els seus somriures i amb les nostres també. Sentint com una mare siga com siga no deixa de lluitar contracorrent i fa tot per arribar a aconseguir el seu fill, no soltar-lo i prometre-li que passe el que passe, ells no moriran. El dolor en veure les ferides

que tenen cada un d'ells i el que pateixen per arribar a sobreviure, la pena de veure com tot eixe lloc queda destrossat per una maleïda onada. A la mateixa vegada, també sents eixa xicoteta felicitat per veure que hi ha bona gent en el món que és capaç de deixar tot per ajudar-los i portar-los a aquells hospitals plens de desgràcies provocades per una mateixa catàstrofe. I això no és tot, perquè penses, si açò és el que estan vivint la mare i el fill major, on estan el pare i els altres dos fills? I així és quan tornes a afonar-te i et tornes a adonar que l'amor per una família està per damunt de tot. Un pare desesperat que en eixos moments només té els seus fills, a ningú més, buscant la seua dona i el seu altre fill en un lloc destrossat on és impossible trobar res. Però es demostra novament que no perd l'esperança ni la il·lusió per tornar a veure encara que siga per última vegada la seua família reunida i feliç.

Tots aquests sentiments són els que pateixen els pares, però i els que pateixen els xiquets? Ací els xiquets han de patir el que mai cap altre ha tingut o haurà de fer-ho. Lucas, ha de veure com sa mare pot arribar a morir en uns instants, tota la situació de l'hospital ple de ferits i persones que busquen desesperadament els seus ser volguts. La força de seguir avant i dir, vull ajudar la resta de gent a que es puguen retrobar amb els seus, ja que ell creu que no ho podrà aconseguir. Eixa valentia que mostra, clarament crec que la transmet sent un xic molt madur. D'altra banda, Simon i Thomas mostren eixa innocència de no saber que ocorre, de no entendre perquè els ha tocat a ells, perquè sa mare i el seu germà no estan allí i de què ocorrerà. Només són xiquets, xiquets a qui els ha tocat patir eixe dolor tan gran.

Però, dins de tot el pitjor sempre et fa tindre eixa xicoteta esperança que tot acabarà i que eixirà bé.

La saga Crepúsculo

Cristina Alberola, 1r Batx. D

Segons diverses dades que he trobat i després de diverses enquestes realitzades, he pogut elaborar aquest gràfic, sobre la pel·lícula que més ha agradat a la gent de la saga *Crepúsculo*.

La meua opinió no s' allunya molt d' aquestes dades, ja que jo les ordenaria en aquest orde: *Amanecer parte 2*, *Crepúsculo*, *Eclipse*, *Amanecer parte 1* i *Luna Nueva*.

"Amanecer" part 2

Aquesta pel·lícula m' ha agradat molt perquè en ella he pogut trobar el valor de l'amistat, ja que vampirs de tot el món i amics de la família Cullen, es reuneixen per a ajudar Edward i Bella a convèncer als Vulturis que no han de matar la seua filla perquè siga meitat humana meitat vampir. També puc destacar que quan Aro veu el que Alice li ensenya a través dels seus poders, es tira arrere perquè sap que si comença la batalla moriran molts aliats i inclús ell, llavors decideix no fer res perquè sap que ell patirà i eixirà perdent.

"Crepúsculo":

En aquesta part de la saga, comença una relació d'amistat entre Edward i Bella, els quals se senten atrets i es desvelen secrets al llarg de la pel·lícula.

Es va establert més confiança entre ells, fins al punt en què un vampir que no pertany a la família Cullen, capta l' aroma de Bella i vol absorbir la seua sang, a causa d'aquesta situació, hi ha diverses disputes i sorgeix la complicitat de tota la família Cullen per a protegir Bella.

"Eclipse":

Crec que en aquesta pel·lícula, es destaca per damunt de tot la venjança: ja que Victòria vol matar a Bella, perquè Edward va matar James (el vampir que volia matar a Bella). Victòria crea un exèrcit de vampirs neonats, als quals ordenada que maten a Bella i d'aquesta manera vol fer patir Edward.

"Amanecer" part 1:

Cal destacar, la relació entre Edward i Bella després del seu matrimoni, on ella tindrà un fill i li oculten la veritat a son pare perquè no patisca.

Potser estarà per un costat la mentida i per un altre la preocupació de Charly (son pare)

"Luna nueva":

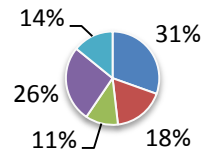
En aquesta pel·lícula, s' aprofundeix molt en el tema de l'amistat, ja que Edward se'n va i Bella es queda sola. Compta amb la presència de Jacob, el seu millor amic, el qual està enamorat d'ella, però sorgix un xicotet problema, que és que Jacob es converteix en home llop, i això per a Bella és un poc dur, però al final ho assumix i es reconcilien.

Mentre tot açò sorgeix en Forks, a Itàlia Edward es presenta als Vulturis i vol morir perquè pensa que Bella no el vol, però Bella en saber d'aquesta notícia, viatja a Itàlia per a salvar-lo. Ho aconsegueix i ací hi ha un vertadera prova d' amor.

Per a concloure, crec que ha sigut una saga que ha donat molts diners, referint-me al món del cine. El director ha sabut triar el més important dels llibres i fer que la gent haja passat moments divertits, tristos, de passió, plor, rialla i alegria.

La que més ha agradat

■ Crepúsculo ■ Luna Nueva ■ Eclipse
■ Amanecer I ■ Amanecer II

Televisió

Paloma Florido, 2nB

La que se avecina

La meua sèrie favorita és *La que se avecina*. És una sèrie humorística l'acció de la qual transcorre als afores de Madrid, en el carrer Ave del Paraiso núm. 7, Urbanització de Montepinar. El mòbil que tenen tots els personatges és ser president, fastiguejar a uns altres i "punxar".

Aquesta sèrie és una còpia d'*Aquí no hay quien viva*, solament que un poc més verda i més forta, fins i tot els personatges són gairebé iguals.

En aquesta apareixen els típics personatges: el graciós, que no para de dir xorrades (Amador); el llest, que sempre rectifica a l'altre (Leo); el marginat social, que ha estat en la presó o s'ha drogat (Coque); el dialogant que sempre utilitza la paraula abans que la violència (Enrique); el racista que odia als emigrants (Antonio Recio); les àvies que fastiguen i tafanegen (Mari Tere i Izaskun); els joves que solament pensen en anar-se de festa i lligar (Judit, Raquel, Nines...) i un munt de personatges més.

El llenguatge és molt bast i de poble. Utilitza moltes frases fetes com: "merengue merengue", "le voy a poner fina filipina" i altres expressions. Aquest llenguatge afecta als joves ja que després en la vida quotidiana l'utilitzen, i el pitjor és que els més joves no saben quan cal utilitzar aquests termes.

LQSA és una sèrie molt popular que transcorre en la mateixa urbanització amb situacions semblants en tots els episodis l'única funció dels quals és entretenir-te i fer-te riure i que és semblant a moltes altres (*Aquí no hay quien viva* o *Aída*) i amb els típics personatges que apareixen en gairebé totes les sèries humorístiques. Però tant a mi com a moltíssima gent, ens ha enganxat.

"El llenguatge és molt bast i de poble. (...) Aquest llenguatge afecta als joves ja que després en la vida quotidiana l'utilitzen, i el pitjor és que els més joves no saben quan cal utilitzar aquests termes."

(Traducció del castellà)

Jordi Martínez - 4t A

Obrint pas en acústic

Obrint Pas és un grup de música en català, nascut en l'any 1993, procedent de la ciutat de València. La seua música és una barreja entre ska, rock català amb uns tocs de música i instruments tradicionals de la terra, del qual destaca la dolçaina. Les seues lletres tracten temes socials i polítics, destacant la crítica social i la defensa de la cultura i llengua tradicional dels Països Catalans.

El passat 3 d'octubre, a les 20:00 hores, en el Paranimf de La universitat d'Alacant es van juntar unes 800 persones amb motiu del concert d '*Obrint Pas*. Aquest va ser en acústic. Aquest concert es va poder fer possible gràcies a la Federació d'Escoles Valencianes i a la Associació Cívica per la Normalització del Valencià de l'Alacant amb motiu dels 25 anys de la Cívica.

En aquest paranimf es van mesclar persones de totes les edats, però cal destacar la presència de la gran 'massa' de jóvens, entre els quals n'hi havien molts amb senyeres dels Països Catalans, i fins i tot, en algunes ocasions, en les pauses del concert, es feien crits independentistes reivindicant la nostra cultura i llengua, que ens caracteritzen de ser d'on som.

Pense, que *Obrint Pas* és un grup de música que agradaria a molta gent, ja que encara que siga música en català, té un estil molt paregut a la resta dels grups de rock d'Espanya.

Nerea Plaza i Isabel Pérez, 4t C

El dijous 14 de juny vam representar al cinema "La Esperanza" l'obra *En busca del Sant Grial*. És un musical que es va estrenar a Madrid fa un parell d'anys i nosaltres la vam representar per al lliurament d'orles de Batxillerat del curs 2011-2012.

Vam estar dos trimestres treballant tots els que havíem triat l'optativa de Teatre a l'institut i com que érem molts alumnes vam tenir bastants problemes en els assajos, i quan quedaven poques setmanes per a l'estrena assajàvem fora de l'horari escolar en el gimnàs de l'institut.

Tot el decorat d'aquesta obra el vam fer nosaltres amb l'ajuda de les nostres professores Sílvia Pastor i M. Carmen Jover. Hem d'agrair-los tota la paciència que van tenir amb nosaltres i tot el treball que van realitzar superant els incidents per tal que fora un vertader èxit.

L'obra està ambientada en l'època medieval, i era una paròdia del rei Artur i els cavallers de la Taula Redona. Per tant trobem representat tot aquest món: els joglars, els reis, els prínceps, les dames... L'enamorament entre Lisardo i Pepa –dos protagonistes principals juntament amb el rei Artur, la dama del llac...

A nosaltres ens va semblar una obra entretinguda i graciosa i entre nosaltres com que hi havia bon ambient vam gaudir representant-la i en els assajos. Va ser una experiència inoblidable i no dubtaríem a tornar a escollir l'assignatura de teatre si fos una optativa de quart, ja que fomenta els valors educatius i de companyonia que són tan importants i queden relegats a un segon pla en la resta d'assignatures. També cal dir que sense el treball, la paciència per aguantar-nos i l'ajudat per tal de superar totes les dificultats que ens van proporcionar les nostres professores tot el que hem dit anteriorment no hauria estat possible.

“Va ser una experiència inoblidable i no dubtaríem a tornar a escollir l'assignatura de teatre si fos una optativa de quart”

Envia'ns la solució a l'enigma abans del 30 de gener del 2013 a larevista05@hotmail.com i participa en el sorteig d'uns auriculars de disseny entre tots aquells que els hagen encertats.

Posa el teu nom, cognoms i curs, "asclamàgic" en Assumpte i la solució a l'enigma.

El misteri del quadre

Una persona observa un quadre i diu el següent: "No tinc germans ni germanes. El pare del retratat és el fill del meu pare."

Quin parentiu té amb el retratat?

Cupcakes de banana i xocolata amb fondant

Michelle González i Paloma Pastor, 1r Batx.

Ingredients per al fondant:

- 90 grams de xocolata sense sucre (picat)
- 113 grams de mantega sense sal a temperatura ambient
- 120 grams de sucre cernut
- 1 cullerada d'extracte de vainilla

* Si vols que la teva cupcake tinga la fondant de colors, en compte de xocolata negra, pesa-li xocolata blanca i dos gotetes de colorant.

Ingredients per a la massa de la cupcake:

- 200 grams de sucre blanc granulat
- 130 grams de farina
- 35 grams de pols de cacau sense sucre
- 3/4 cullerada de rent
- 3/4 cullerada de bicarbonat de sodi
- 1/4 cullerada de sal
- 1 ou gran
- 1/2 tassa de puré de bananes madures
- 120 ml d'aigua tèbia
- 60 ml de llet
- 60 ml d'oli
- 3/4 cullerada d'extracte de vainilla

Procediment de la massa:

- 1- Precal fem el forn a 180 graus, col·loca l'estant al mig del forn.
- 2- En un tassó gran mescleu el sucre, la farina, la pols de cacau, el rent, el bicarbonat i la sal.
- 3- En un altre tassó gran, bateu l'ou, el puré de plàtan, aigua, llet, oli, i l'extracte de vainilla. Afegiu els ingredients del punt 3 amb els del punt 2 i remeneu fins que es barregen.
- 4- Posen la mescla en els motles, i fornegeu durant uns 20 minuts.

Procediment del fondant:

- 1- Foneu la xocolata en un tassó al bany Maria, retireu del foc i deixeu-ho refredar fins que arribi a temperatura ambient.
- 2- En un tassó bateu la mantega fins que estiga suau i cremosa, afegiu el sucre i bat. Afegiu la vainilla, la xocolata i bat. Augmenteu la velocitat fins que estiga suau i brillant.

La gastronomia búlgara és representativa dels Balcans tot i que té influència àrab, turca i grega. Les postres solen incloure el iogur, la mel i el gelat.

Rumyana i Samuil ens han preparat unes postres que són molt delicioses, cosa de la qual en donem fe, per tal com van tenir l'amabilitat de dur-ne a classe i les vam poder degustar.

KOHYEN "conets"

Ingredients per a la massa

- 2 ous
- 1 got de sucre
- 1 got de iogurt natural
- 1 cullera menuda de bicarbonat de sodi
- 1/2 got d'oli
- Farina la que necessite

Preparació de la massa

Es mesclen tots els productes i finalment s'incorpora la farina.

Tot això s'amassa fins que aparente una massa, i es talla en línies de 0,5 cm. De grossària.

S'enrotlla a un conet i es posen al forn a 180 graus fins que estiguen del tot fets sense cremar-los.

Ingredients per a la crema casolana

- 900 ml. De llet
- 1 cullerada de mantega
- 2 sobrets de vainilla
- 3 rovells d'ou
- 1 got de sucre
- 6 culleres de farina

Preparació de la crema casolana

Primer mesclen els 3 rovells d'ou, 1 got de sucre i 6 cullerades de farina. A continuació posem la llet al foc i quan la llet estiga preparada posem els sobrets de vainilla i la mescla anterior. Quan estiga espessa la crema, la retirem del foc i hi posem la mantega.

Finalment omplim els conets amb la crema casolana i hi posem sucre de llustre.

Pastes de te

Sharon Rueda i Clàudia Ripoll - A.A.

Ingredients:

- 60g. de sucre
- 50g. sucre de llustre
- 250g. farina
- 1 ou
- 190g. mantega
- Sal
- Espècies: canyella, melmelada, anís...

PREPARACIÓ:

Primer, preescalfem el forn a 230° i preparam una llanda amb paper d'oli.

En un bol batem la mantega amb sucre fins que estiga cremosa. Afegim l'ou, el batem i anem afegint poc a poc la farina tamisada.

Després de mesclar-la bé, ha de quedar una massa consistent, ja que si la massa està massa blaneta, al forn es desmoronarà.

Una vegada tenim la massa l'hem de posar dins d'una mànega pastissera de boqueta ondulada i anem fent formes amb el motle. Si volem podem posar melmelada, ametles, panses, avellanes...

Baixem el forn a 210° i fiquem les pastes durant 10 minuts. Encara que les traguem del forn blanques i blanetes, estaran bones, ja que una volta fora del forn s'endureixen.

Finalment les deixem gelar en una reixeta. Una vegada les hem deixades gelar, si ho desitgem podem calfar la xocolata i mullar les pastes de té en ella.

Bon profit !!!

Horòscops

Àries (20 de març - 20 d'abril)

Amor: fins que no et vas assegurar prop seu no t'havies fixa't en ell/ella, però ara que ho fas, sembla que comença a agradar-te. Posa-li qualsevol excusa per quedar abans que arriben les vacances.

Amistat: creus que ells/elles són els/les millors i t'agradaria estar en el seu grup. No sigues babau i gaudeix amb els teus amics/amigues, les aparences no són sempre el que semblen.

Consell: no dormes per a descansar, dorm per a somiar. Perquè els somnis estan per a complir-se.

TAURE (21 d'abril - 19 de maig)

Amor: mai li dius res perquè penses que no li agradaràs, però el temps passa i a tu cada vegada t'agrada més. Fes-li saber el que sents, sembla que ell/a també sent alguna cosa per tu.

Amistat: penses que és tan simpàtic/a amb tu perquè li agrades. El que passa és que eixa és la seua personalitat. No li digues res fins estar totalment segur/a del que sent.

Consell: no et fixes tant en el físic, tria un algú del qual pugues dir: jo haguera pogut cercar-lo més bell però no millor.

Gèminis (20 de maig - 21 de juny)

Amor: estar tot el dia damunt seu no farà que li agrades, és més, es cansarà de tu. Deixa-li espai i espera que ell/ella et parli. Si ho fa, realment li agrades, però, si pel contrari no ho fa, no perdes més el temps anant darrere d'ell/ella.

Amistat: vas començar el curs pensant "amb qui m'ha tocat!", però ara que el trimestre acaba t'adones que en realitat és algú molt amable i simpàtic. Encara que no has quedat mai amb ell/ella durant tot el curs, fes-ho ara en vacances. Comença una nova amistat.

Consell: no et preocupes, ningú no pot ser el millor en tot. Vam nàixer per a cometre errors, no per a fingir perfeccions.

Càncer (22 de juny - 22 de juliol)

Amor: avorrit de la teua situació sentimental? No et preocupes, la nit de cap d'any farà que aquesta canvie radicalment.

Amistat: encara que t'agrada molt estar amb ell/ella, si sempre quedeu a soles, estàs deixant de costat els teus amics. Si no vols que aquests s'enfaden, passa més temps amb ells/elles.

Consell: fes sempre el que et proposes, encara que et diguen que és impossible. Un dels majors plaers de la vida és fer el que la gent va dir que mai anaves a poder fer.

Lleó (23 de juliol - 22 d'agost)

Amor: penses que el temps ho soluciona tot però, si no t'espaviles, ell/ella passarà de tu i es buscarà algú que siga més atrevit. Demostra-li el que sents abans que siga massa tard.

Amistat: alerta amb la festa de cap d'any! Vos costarà posar-vos d'acord amb el lloc on anar. Tingues sempre present que no importa tant el lloc com la companyia, el més important és que estigueu tots junts.

Consell: sigues tu mateix en tot moment, sempre existiran persones que t'estimaran per la teua forma de ser i unes altres que t'odiaran pel mateix.

Verge (23 d'agost - 23 de setembre)

Amor: només penses en ell/ella, i no t'adones que hi ha algú a qui li agrades molt. Et creus que tot el que fa per tu és simplement perquè es molt amable? Replanteja't la teua situació sentimental.

Amistat: cansat de quedar amb ell/ella i que vinga sempre amb el seu nuvi/núvia? Parleu amb ell/ella. Ho entendre i deixarà de fer-ho.

Consell: no et deprimisques si el que fas no sempre destaca, pensa que tothom tracta de realitzar coses grans, sense adonar-se que la vida es compon de coses xicotetes.

Balança (24 de setembre - 23 d'octubre)

Amor: si penses que esteu fets l'un per l'altre estàs equivocat/ada. Aquestes vacances coneixeràs algú que t'agradarà molt i que et llevarà aquest pensament del cap.

Amistat: per desgràcia, com no va al teu institut, durant el curs amb prou feines l'has pogut veure. Queda amb ell/ella durant les vacances si no vols que la relació es gele.

Consell: conta el que te passa als teus amics. Una alegria compartida es transforma en doble alegria; una pena compartida, en mitjana

Escorpió (24 d'octubre - 21 de novembre)

Amor: encara que tu li agrades a ell/ella, ell/ella no t'agrada a tu. Però és així realment? Si li dones una oportunitat i quedeu junts una vesprada, et sorprendrà gratament i farà que aquest pensament canvie.

Amistat: heu passat una temporada molt mal, quasi sense parlar-vos. Arregla les coses abans de que la situació es torne irreversible.

Consell: No sigues tan pessimista! Quan veiem la vida amb optimisme i alegria, tot es conjuga perquè les coses isquen bé.

Sagitari (22 de novembre - 21 de desembre)

Amor: encara que sempre ha sigut un dels teus millors amics/amigues, sembla que ara comença a agradar-te, però penses que si li ho dius les coses podrien no tornar a ser iguals. Recorda, qui ni arrisca no guanya.

Amistat: ara que per fi arriben les vacances, aprofita i intenta quedar tots els dies que pugues amb els teus amics/amigues, les vacances no estan per a estar tancat a casa.

Consell: no deixes que ningú et diga com has de ser, és més si el/la teu/a nuvi/a et demana que canvis... l'única cosa que has de canviar és de nuvi/a.

Capricorn (22 de desembre - 20 de gener)

Amor: que la teua situació sentimental canvie depèn molt de la primera setmana de vacances. Ves amb compte d'amb qui quedes a soles o d'amb qui deixes de quedar, perquè açò serà molt important.

Amistat: la pròxima vegada que faces un treball en grup, mira més qui treballa i menys qui és el teu amic/amiga, si no, més que quedar per a treballar, quedareu per a xarrar, i això repercutirà en les teues notes.

Consell: no deixes que el que diguen els demés de tu et moleste, si rius del que es diu de tu, els altres tampoc ho prendran de debò.

Aquari (21 de gener - 19 de febrer)

Amor: que no li agrades a ell/ella no significa que no li agrades a ningú. Alça el cap i mira al teu voltant. Fins ara has estat passant per alt algú que realment sí que mereix la pena.

Amistat: alerta on i amb qui et poses en classe. El patí ja està per xarrar i passar-ho bé, les classes estan per aprendre.

Consell: si realment vols fer alguna cosa, trobaràs una manera. Si no, trobaràs una excusa.

Peixos (20 de febrer - 20 de març)

Amor: tu li agrades i ella t'agrada, però aneu amb compte, es ficarà una tercera persona. Ara és quan has de dir-li que l'estimes si no el/la vols perdre.

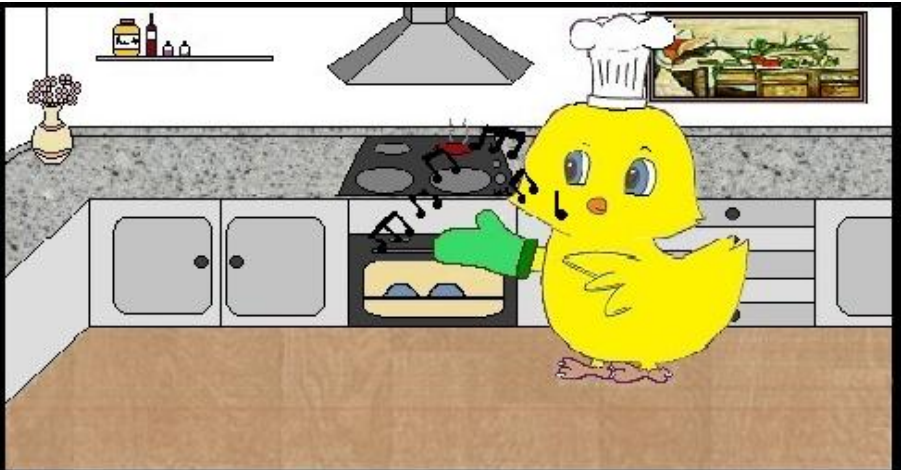
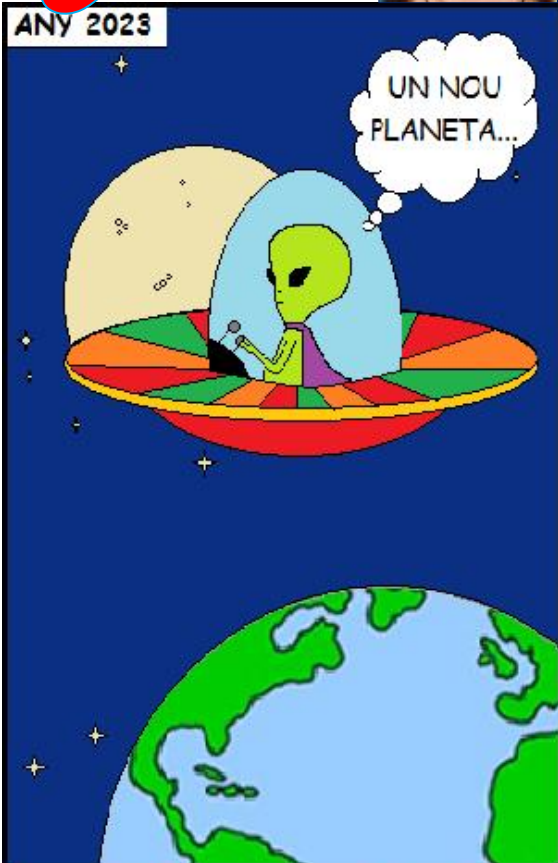
Amistat: dos dels teus amics/amigues es barallaran durant les vacances. Si no vols que el vostre grup es trenque, els has d'ajudar a que tornen a ser amics/amigues el més ràpid possible.

Consell: busca persones que valguen l'alegria, no la pena.

Fet per: Joan Quirant Pellín 2n Batx. A

ANY 2023

Recorta

No a les retallades en l'educació

Una cosa es un país independiente y otro un país in the pendien
-Magalda

OPORTUNIDAD DE EMPLEO

INDI! INDI!
PEPE FUENTES 2ºB

POR LAS OPORTUNIDADES PARA TODOS
Florbó López

CULTURA

NO A LOS RECORTES